

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VIII.20.192/2019/7. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

. Csesznok Judit Anna előadó bíró

. Gyarmathy Judit bíró

A felperesek: I. rendű

II. rendű

A felperesek jogi képviselője:

. Tózsérné dr. Rátkai Edina ügyvéd

Az alperesek: I. rendű

IV. rendű

Az alperesek képviselői:

. Molnárné dr. Szandtner Krisztina ügyvéd

I. rendűért

öldényi, László és Társai Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Földényi Rita ügyvéd) IV. rendűért

IV. rendű alperes beavatkozója:

Alperesi beavatkozó

A IV. rendű alperes beavatkozójának képviselője:

. Keszthelyi Oszkár Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Keszthelyi Oszkár ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ővárosi Törvényszék 61.Pf.634.123/2018/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budai

Központi

Kerületi

Bíróság

22.P.XII.21.841/2014/122.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű felperest, fizessen meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint, a IV. rendű alperesnek 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint, a IV. rendű alperesi beavatkozónak 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a II. rendű felperest, fizessen meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 50.800 (ötvenezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 900.000 (kilencszázezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. és II. rendű felperes házastársak, házasságukból a perbeli terhességet megelőzően és azt követően egy-egy egészséges gyermek született.
- [2] Az I. rendű felperes 2008. április 14-én, a perbeli terhessége 14. hetében jelentkezett az I. rendű alperes munkavállalójának magánrendelésén. A kezelőorvos ekkor tájékoztatta az I. rendű felperest a Down-szindróma szűrésére szolgáló, nem invazív (kombinált teszt) és invazív (GAC, CVS) vizsgálatokról, valamint az invazív vizsgálatok kockázatairól, életkora ellenére azonban nem irányította genetikai tanácsadóba.
- [3] Az I. rendű felperes a protokoll részét nem képező kombinált tesztet nem végeztette el. A kezelőorvos által előírt szűrővizsgálatokon megjelent, azok egyike sem mutatott kóros eltérésre utaló jelet.
- [4] A felperesek László utónevű gyermeke 2008. október 11-én a terhesség 39. hetében Down-szindrómával és súlyos szívfejlődési rendellenességgel (komplett pitvar kamrai sövényhiány és II. típusú pitvari sövényhiány) jött a világra.
- [5] A felperesek a gyermeket a kórházból nem vitték haza, hanem családba fogadását kérték. A gyermek azóta sem a saját családjában nevelkedik, a felperesek a gyermekkel kapcsolatot tartanak.
- [6] Újabb gyermekvállalást követően az I. rendű felperes kérte, hogy a szülés után kerüljön sor művi meddővé tételére, mert több gyermeket nem szeretnének. A művi meddővé tételt a IV. rendű alperes intézményben, az I. rendű alperes alkalmazásában álló a kezelőorvos két oldalú petevezető ligaturával elvégezte.
- [7] A műtétet megelőzően az I. rendű felperes tájékoztatást kapott arról, hogy a művi meddővé tételét követően is - ugyan kis eséllyel, de - rekanalizáció útján terhesség lehetséges, a beleegyező nyilatkozatot ennek ismeretében aláírta.
- [8] Az I. rendű felperes 2012. évben újra teherbe esett, a terhesség azonban elhalt, ezért 2012. március 2. napján nála műszeres befejezést végeztek.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [9] Az I. és II. rendű felperes keresetében kérte, hogy a bíróság

kártérítés címén kötelezze az I. rendű alperest a terhesgondozás során történt mulasztás miatt 5.000.000-5.000.000 forint nem vagyoni kár és járulékai megfizetésére.

- [10] Az I. rendű felperes kérte továbbá, hogy a bíróság a művi meddővé tétellel kapcsolatban kötelezze az I. és IV. rendű alperest egyetemlegesen 2.000.000 forint nem vagyoni kár és járulékai megfizetésére.
- [11] Keresetüket arra alapították, hogy a kezelőorvos az I. rendű felperes 2008. évi terhesgondozása során az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 77. § (3) bekezdésében rögzített elvárható gondosság mércéjének megsértésével járt el, amikor elmulasztotta az I. rendű felperes genetikai tanácsadóba való irányítását; ezáltal megfosztotta attól, hogy genetikai szakorvos döntsön az esetleges invazív eljárás alkalmazásáról, valamint nem észlelte, hogy a 18 hetes ultrahang nem felel meg az előírásoknak. Állították, hogy az ultrahangos vizsgálat megfelelő elvégzése esetén felismerhető lett volna a magzat szívfejlődési rendellenessége, ami a magzati kromoszóma-analízist ugyancsak indokoltta tette volna. Érvelésük szerint a kezelőorvos mulasztásai miatt nem volt felismerhető a magzat genetikai rendellenessége, ami miatt az I. rendű alperest kártérítési felelősség terheli, az I. rendű felperes önrendelkezési joga és a felperesek családtervezési joga, valamint a teljes, egész és egészséges családban éléshez való joga megsértéséért.
- [12] Az I. rendű felperes további nem vagyoni kárigénye körében előadta, hogy 2010. április 20-án történt művi meddővé tétel szintén nem felelt meg az Eütv. 77. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek. Az I. rendű alperes alkalmazásában álló kezelőorvos nem a Pomeroy-módszer protokollja szerint, így hibásan végezte el a beavatkozást, a kockázatokról, illetőleg az ismételt teherbeesés arányáról pedig nem megfelelően tájékoztatta.
- [13] Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a kezelőorvos az I. rendű felperes második és harmadik terhességének gondozása, valamint a harmadik terhességet követő sterilizációs műtét elvégzése során a tőle elvárható gondossággal és körültekintéssel járt el, a szakmai, etikai szabályoknak és iránymutatásoknak mindenben megfelelően. Szakmai érvelése mellett kérte annak értékelését, hogy az első terhességi ultrahang vizsgálatot a terhesség 11-13. hete között javasolt elvégezni, de az I. rendű felperes a terhesség 14. hetében jelentkezett, illetve hogy a kezelőorvos javaslata ellenére nem végeztette el a kombinált tesztet. Hivatkozott továbbá arra, hogy a gyermeket a felperesek az kórházból nem vitték haza, meg sem kísérelték őt saját maguk gondozni, nevelni, ezzel a szülők saját maguk engedték ki a családjukból a gyermeket.
- [14] Az I. rendű felperes egyéb keresete kapcsán előadta, hogy a császármetszést követően az I. rendű felperes kérésére az I. rendű alperes alkalmazottja művi meddővé tételt végzett a Pomeroy-módszer

szerinti kétoldalú petevezető-lekötéssel. A beavatkozást megelőzően tájékoztatta az I. rendű felperest, hogy a beavatkozás ellenére is fennáll az újbóli teherbe esés lehetősége, az I. rendű felperes ennek tudatában kérte a beavatkozás elvégzését. A beavatkozást a kezelőorvos megfelelő gondossággal végezte. Utalt arra is, hogy a fogantatás önmagában nem értékelhető kárként, a spontán vetélés a kezelőorvos tevékenységével nem áll ok-okozati összefüggésben.

- [15] A IV. rendű alperes érdemi ellenkérelmében az I. rendű felperes keresetének az elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a művi meddővé tétel a szakma szabályainak megfelelően az elvárható gondosság mellett történt, az I. rendű felperes tájékoztatása a hatályos törvényi előírásoknak megfelelő egyediesített formában és teljeskörűen megtörtént, beleértve az 1 % alatti ismételt teherbeesési arányt is.
- [16] A IV. rendű alperesi beavatkozó érdemi ellenkérelmében az I. rendű felperes keresetének az elutasítását kérte IV. rendű alperessel egyező indokok alapján.

Az első- és másodfokú ítélet

- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest az I. rendű felperesnek 2.000.000 forint és járulékai, a II. rendű felperesnek 1.000.000 forint és járulékai nem vagyoni kártérítés megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [18] Ítéletében rögzítette, hogy az I. rendű alperes az I. rendű felperes 2008. évi terhességének gondoza során mulasztást követett el azzal, hogy az I. rendű felperest nem irányította genetikai tanácsadóba, holott ezt az I. rendű felperes életkora indokolta volna, továbbá jogellenes magatartást tanúsított azzal, hogy nem ismerte fel, hogy a 18. heti ultrahang vizsgálat és lelet nem felel meg a szakmai szabályoknak. Az I. rendű felperesnek sérült az önrendelkezési joga és a felpereseknek a családtervezéshez fűződő joga. A felperesek terhére értékelte azonban, hogy az I. rendű felperes a kezelőorvos javaslata ellenére a kombinált tesztet nem végeztette el, továbbá azt is, hogy a gyermek nevelésével járó terhek nem rájuk hárulnak, a mindennapok nehézségeivel másnak kell megküzdnie.
- [19] A 2010. évi művi meddővé tétellel kapcsolatos keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes a műtétet megelőzően tájékoztatást kapott az 1%-os ismételt teherbe esési arányról, ezt elfogadta, ennek ismeretében maga kérte a császármetszést követően a sterilizáció elvégzését. A kezelőorvos a ligatura elvégzésénél a szakmai szabályokat nem szegte meg, megfelelő gondossággal járt el és a műtétet megelőző tájékoztatást is megfelelően végrehajtotta.
- [20] A felperesek és az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljár

másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

- [21] A jogerős ítélet felülvizsgálati kérelem szempontjából releváns részében a másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán kiemelte, hogy az I. rendű alperes kezelőorvosának jogellenes magatartása okán nem csak az I. rendű felperes önrendelkezési, hanem a felpereseknek a családtervezéshez való joga is sérült. Megállapította, hogy az I. és a II. rendű felperest ért sérelmek kompenzálására az elsőfokú bíróság által megállapított összegű nem vagyoni kártérítés megfelelő. Az elsőfokú bíróság a mérlegelés körébe vont adatok, bizonyítékok rögzítése és azok egybevetése során az ügy érdemére kihatóan nyilvánvalóan helytelen, iratellenes, kirívóan okszerűtlen, vagy a logika szabályaival ellentétes következtetésre nem jutott, ezért felülmérlegelésre nem látott lehetőséget.
- [22] A művi meddővé tétellel kapcsolatos kereset vonatkozásában kiemelte, hogy az I. rendű felperes a szükséges tájékoztatást megkapta, így nem sérült az önrendelkezéshez való joga. Az Eütv. 129. § (1) bekezdésére utalva rögzítette, hogy a kezelőorvos joga, hogy a tudományosan elfogadott vizsgálati és terápiás módszerek közül szabadon megválassza az adott esetben alkalmazandó, általa, illetve az ellátásban közreműködő személyek által ismert és gyakorolt, a rendelkezésre álló tárgyi és személyi feltételeknek megfelelően elvégezhető eljárást. A kezelőorvos által végzett kürtök összehúzása és égetés még önmagában nem alapoz meg szakmai szabályszegést.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [23] A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérték annak kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperesek keresetük szerinti marasztalását.
- [24] Állították, hogy a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (3) bekezdését, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 84. § (1) bekezdés e) pontját, 355. § (1) és (4) bekezdését.
- [25] Kifejtették, hogy jogellenesen állapította meg a másodfokú bíróság az I. rendű felperes közrehatását a kombinált teszt el nem végzése miatt, annak elmaradása ugyanis az I. rendű alperes orvosának mulasztását, az I. rendű felperes genetikai tanácsadóba utalásának mellőzését, nem gyengíti. Ugyancsak tévesen állapította meg a jogerős ítéletet hozó bíróság, hogy az a körülmény, hogy a gyermek nem a felperesek háztartásában nevelkedik, nem jelent olyan megterhelést, mintha a beteg gyermekről való gondoskodás a család mindennapjainak a része volna. Kiemelték, hogy a felperesek nem saját kényelmük miatt, hanem a beteg gyermek életben maradási esélyét növelendő döntöttek a gyermek családba adásáról. Ezen

döntésüket arra alapították, hogy a gyermek születése óta gyógyszert szed, három szívműtéten esett át. A gyermek életben maradási esélyét csak úgy lehet biztosítani, ha olyan helyen él és növekszik, ahol napi 24 órás orvosi felügyelete megoldott.

[26] Álláspontjuk szerint a személyiségi jog megsértése esetén a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása során nem lehet különbséget tenni a szülők között aszerint, hogy a szülők közül az anyának és az apának mely jogai sérültek, melyikük személyiségi joga sérült nagyobb mértékben, vagy számosabban. Önmagában az a körülmény, hogy a gyermek kihordására és világra hozására biológiailag a nő, azaz az anya alkalmas, predesztinálja arra, hogy önrendelkezési jog is őt illeti meg. A házassági életközösségben élő szülők esetében azonban az önrendelkezési jog gyakorlása előtt a szülők közös döntése az, hogy a gyermek születését az ismert rendellenesség ellenére is vállalják-e. A másodfokú bíróság jogellenesen különböztetett a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása során az I. és a II. rendű felperes között, amikor az apának járó összeget az anyának járó összeg felében határozta meg. Utaltak arra is, hogy a felperesek személyenként 5.000.000 forint megfizetésére irányuló nem vagyoni kártérítés igénye nem tekinthető eltúlzottnak, a károkozás idején irányadó ár- és értékviszonyoknak a figyelembe vételével. Ebben a körben hivatkoztak a Kúria Pfv.III.20.254/2012/8., Pfv.III.21.090/2012/7., Pfv.III.21.269/2007/6. számú döntéseire.

[27] A művi meddővé tétellel kapcsolatos kereset vonatkozásában felülvizsgálati kérelmét az I. rendű felperes arra alapította, hogy a kezelőorvos olyan beavatkozásokat végzett, amelyek nem elemei az I. rendű felperesen 2010. április 20-án végzett Pomeroy-módszer szerinti művi meddővé tételnek. Utalt arra, hogy az alkalmazott módszer az I. rendű felperes által elvárt 100%-os eredményt nem biztosítja. Az orvos nem kellő gondossággal és körültekintéssel járt el, amikor olyan módszert választott, amely az I. rendű felperes kezelőorvos tudomására hozott elvárásaitól eltérően, annak nem megfelelően, nem hozott végleges eredményt. Állítása szerint nem kapott sem az I. rendű alperes alkalmazottjától, sem a IV. rendű alperestől megfelelő tájékoztatást arról, hogy nem az általa várt, végleges és visszafordíthatatlan meddővé tételre alkalmas módszert választja a kezelőorvos, amellyel az alperesek megsértették az Eütv. 15. § (3) bekezdését. A felperesek annak tudatában éltek a beavatkozást követően, hogy az I. rendű felperes már nem eshet teherbe, majd szembesültek azzal, hogy 2012. évben ismételten terhesség jelei mutatkoztak. Sérelmezték, hogy az I. rendű felperesnek, az alperesek mulasztása miatt át kellett élnie egy magzat elvesztésének fájdalmát is, amely miatt sérültek a személyiségi jogai, így a nem vagyoni kártérítés megilleti az I. rendű felperest a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja, 355. § (1) és (4) bekezdése alapján.

[28] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős

ítélet hatályában való fenntartását kérte.

- [29] Kifejtette, az hogy eljáró bíróságok nem sértették meg a Pp. 206. §-ában foglaltakat, a jogszabályoknak megfelelően meghozott ítélet nem sérti a Ptk. 355. §-át sem.
- [30] A bíróságok helytállóan értékelték a felperesek nem vagyoni kártérítési igényének a megállapítása során a felperesek terhére a kombinált teszt elvégzésének elmulasztását, valamint az a tényt, hogy a felperesek a gyermeket nem saját háztartásukban nevelik.
- [31] Érvelése szerint a terhesség megszakításához való jog a terhes nőt illeti meg, ebből következik, hogy ha van is családtervezéshez való jog mint személyiségi jog, az a magzat vélelmezett apja vonatkozásában bizonyosan nem foglalhatja magába a terhesség megszakítására vonatkozó döntési jogot. Azt, akinek nincs döntési joga a terhesség megszakítása vonatkozásában, tájékoztatni sem kell a joggyakorlás lehetőségéről. A döntési joggal nem rendelkező másik fél tájékoztatása sértené a betegjogokat is.
- [32] A művi meddővé tétellel kapcsolatos kereset vonatkozásában hivatkozott a jogerős ítélet helyes indokaira.
- [33] A IV. rendű alperes - ellenkérelme tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályban tartását kérte annak helyes indokai alapján.
- [34] A IV. rendű alperesi beavatkozó - ellekérelme tartalma alapján - ugyancsak a jogerős ítélet helyes indokai folytán való hatályában fenntartását kérte.
- [35] A felperes 2019. május 2-án Pfv.6. sorszám alatti beadványában az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmére benyújtott észrevételében felülvizsgálati kérelmét kiegészítette.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [36] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [37] A Kúria a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdésére figyelemmel azt vizsgálta, hogy a jogerős sérti-e a felperesek által a felülvizsgálat alapjául megjelölt jogszabályhelyeket. A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben írt okból nem jogszabálysértő.
- [38] A felperesek felülvizsgálati kérelmével kapcsolatban a Kúria elsődlegesen kiemeli, hogy annak érdemi elbírálásakor kizárólag a Pp. 272. § (1) bekezdésében írt határidőn belül előterjesztett érvelést és konkrétan megjelölt jogszabálysértést tudta figyelembe venni, a felülvizsgálati kérelem indokainak kiegészítésére, további érvek, jogszabálysértések felhozatalára a félnek nincs lehetősége [Pp. 273. § (5) bekezdés].

- [39] A felperesek a gyermekük megszületésével kapcsolatos keresetük körében a határidőben előterjesztett felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítéletet kizárólag a meghatározott nem vagyoni kártérítések összegszerűsége tekintetében támadták, vitatva az összegek meghatározása alapjául szolgáló mérlegelés helyességét. Erre tekintettel a Kúriának kizárólag abban kellett állást foglalnia, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok Pp. 206. § (1) és (3) bekezdése szerinti helytálló mérlegelésével, a Ptk. 355. § megfelelően állapította-e meg a felpereseket megillető kártérítés összegét.
- [40] A bírói mérlegelés felülvizsgálati kérelemmel való támadhatóságáról a Kúria már több határozatában is állást foglalt, rögzítve azt, hogy a felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli perorvoslati eljárásban a bíróság mérlegelésébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, felülmérlegelésre csak kivételesen kerülhet sor. Megalapozhatja az erre alapított felülvizsgálati kérelmet a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése (BH1994.196.), az ha a bíróság által megállapított tényállás iratellenes, hiányos vagy logikai ellentmondásokat tartalmaz (BH1994.85., BH1993.768.). A következtetés akkor nyilvánvalóan okszerűtlen, amikor a bizonyítékokból csak a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013.119.). A Kúria megítélése szerint a jogerős ítélet ilyen hibában nem szenved.
- [41] A Kúria ebben a körben elsődlegesen arra mutat rá, hogy a nem vagyoni kártérítés összegét a bíróságnak az eset összes egyedi körülményeit figyelembe véve, a károsultat ért jogsérelem jellegét, súlyát, annak a károsultra gyakorolt hatását és következményeit mérlegelve olyan módon kell meghatároznia, hogy az alkalmas kell legyen a pénzzel nem mérhető hátrányok más nemű, pénzbeli előnyök nyújtásával való, hozzávetőleges kiegyensúlyozására.
- [42] A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság a felperesek nem vagyoni kárigényének elbírálása során az összegszerűség meghatározáskor a fentieknek megfelelően vette figyelembe a felpereseket ért eltérő hátrányokat, azaz helytállóan tulajdonított annak jelentőséget, hogy a II. rendű felperesnek - szemben az I. rendű felperessel - önrendelkezési joga nem, kizárólag a családtervezési joga sérült, így nem azonos a felperesek által elszenvedett sérelmek súlya, eredménye.
- [43] A felperesek egyéb érvelése kapcsán megjegyzi a Kúria, hogy a nem vagyoni kártérítésnél, amennyiben károsulti közrehatás megállapítható, azt a nem vagyoni kártérítés összegszerűségének megállapítása során kell figyelembe venni, és a kártérítés mértékét az ebbe a körbe vonható magatartások mérlegelésével kell meghatározni. Nem volt vitatott, hogy az I. rendű felperes a kezelőorvos tájékoztatása és javaslata ellenére a kombinált teszten nem vett részt. A másodfokú bíróság pedig helyesen értékelte a felperesek terhére azt, hogy hogy az I. rendű felperes azzal, hogy ezt a vizsgálatot nem végeztette el, maga is nehezítette annak felismerését, hogy további vizsgálatok szükségesek az esetleges

genetikai rendellenességek kiszűrése érdekében.

- [44] Egyetértett a Kúria azzal is, hogy az a tény, hogy a felperesek Down-szindrómával született gyermeke nem a felperesek családjában nevelkedik - függetlenül attól, hogy a felperesek ezzel kapcsolatos döntése min alapul -, nem jelent olyan mértékű megterhelést, mintha a család mindennapjainak része volna a beteg gyermekről való gondoskodás. Mindezeket tehát az eljáró bíróságok helytállóan vonták a mérlegelés körébe, és kellő súllyal értékelték a nem vagyoni kártérítés összegének a meghatározása során. A másodfokú bíróság döntését a kártérítés összegszerűsége vonatkozásában megfelelő részletességgel megindokolta, azzal a Kúria is maradéktalanul egyetértett.
- [45] A Kúria a felpereseknek a megítélt kártérítési összeg ár- és értékviszonyoknak való meg nem felelésére alapított hivatkozása kapcsán rámutat arra, hogy a korábbi ügyekben született ítéletek, döntések a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásakor csak kiindulási alapként szolgálhatnak a bíróságok számára a hasonló tényállású ügyekben. Ezeket azonban nem lehet automatikusan alapul venni, mert az egyéni körülmények és a károsultat ért hátrányok különbsége mindig alapot adhat az eltérő mértékű nem vagyoni kártérítés megállapítására, mint ahogy jelen ügyben is. A felperesek által hivatkozott döntések tényállása ugyanis eltér a perbelitől, azokban - egyéb tényállásbeli különbségek mellett - a károsult közrehatása nem merült fel. Megjegyzi a Kúria, hogy az egyedi ügyekben hozott döntés nem köti a bíróságot, és nem ad alapot a kártérítés mértékének körében a felülmérlegelésre, ha a másodfokú bíróság a kártérítési összeg meghatározása során az összes körülményt figyelembe vette.
- [46] A jogerős ítélet ebben a részében a fentiekre tekintettel nem sérti a Pp. 206. §-át és a Ptk. 355. §-át sem.
- [47] Az I. rendű felperes művi terhességmegszakítással kapcsolatos kárigénye vonatkozásában felülvizsgálati kérelmében a perben beszerzett szakvéleményre és az I. rendű alperes alkalmazásában álló, műtétet végző kezelőorvos vallomásra hivatkozva a jogerős ítéleti tényállást támadta eljárásjogi jogszabálysértésként a Pp. 206. §-nak sérelmét megjelölve. Továbbra is fenntartotta azt, hogy a művi meddővé tétel során a választott módszer nem volt megfelelő az I. rendű alperes által elvárt eredmény elérésére, az is hibásan lett elvégezve, és az ismételt teherbe esési arányról való tájékoztatás sem volt megfelelő.
- [48] Az I. rendű felperes hivatkozásaira tekintettel a Kúria rámutat arra, hogy a perben beszerzett szakvélemény, a szakértő tárgyaláson tett, azt megerősítő, szóbeli nyilatkozata és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok (így a műtét előtti, I. rendű felperes által aláírt beleegyező nyilatkozat és a teherbeesési esély vonatkozásában azzal egyező tartalmú információkat tartalmazó, keresetlevélhez csatolt zárójelentés) mind cáfolták az I. rendű felperes tényállításait és érvelését.

- [49] Megállapítható volt az is, hogy a művi meddővé tétel körében a kezelőorvos által választott Pomeroy-módszer általánosságban elfogadott, kevés szövődménnyel járó módszer. Az eljárásnak ugyan nem része az I. rendű alperes kezelőorvosa által végzett kürtök összehúzása és égetés, de önmagában ez nem alapoz meg szakmai szabályszegést, különös tekintettel arra, hogy az égetés és összehúzás elvégzése a beszerzett szakvélemény szerint a módszer hatékonyságát növelheti.
- [50] Helytállónan jutottak tehát az ügyben eljáró bíróságok arra a következtetésre, hogy a művi meddővé tételt célzó műtét elvégzése és az alkalmazott módszer kiválasztása során a kezelőorvos kellő gondossággal járt el, szakmai hibát nem vétett, és a műtétet megelőzően az Eütv. 134-135. §-ai szerint eljárva megadta a teljes körű, egyéniesített tájékoztatást a teherbeesési eséllyel kapcsolatban is. Az I. rendű felperes önrendelkezési joga nem sérült, mert a birtokában volt minden olyan lényeges információnak, amely alapján megalapozottan tudott dönteni a műtéthez való hozzájárulás megadásáról vagy megtagadásáról.
- [51] A másodfokú bíróság tehát az érdemi döntéséhez szükséges, releváns bizonyítékokat megfelelően értékelte, a jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás megállapítása a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően történt, a megállapított tényállás összhangban áll a periratokkal, okszerű és helyes következtetéseken nyugszik. A jogerős ítélet eljárásjogi okokból, és a szabályszerűen megállapított tényállásból levont helytálló következtetésekre tekintettel anyagi jogi okokból sem jogszabálysértő.
- [52] Mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Kúria az Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [53] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. rendű felperest az I. és IV. rendű alperesek, valamint a IV. rendű alperesi beavatkozó, míg a II. rendű felperest az I. rendű alperes részére a jogi képviselőjükkel összefüggésben felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek összegét a felülvizsgálati pertárgyérték alapulvételével a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján, a (6) bekezdés alkalmazásával állapította meg.
- [54] A felperesek teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján számított felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján.
- [55] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.
- [56] Az ítélettel szemben a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján

nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2020. március 31.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Csesznok Judit
Anna s.k. előadó bíró, Dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bíróági ügyintéző
HM